

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 33	Utgitt 13 juni	1942
Innhold.		Side
Lov om deling av Oslo bispedømme		485
Midlert. lov om tillegg til midlert. lov om fredning av saltvannsfisk		486
Skr. om endring i politivedtekten for Vardal		486
Forordn. om offentlig kjøttkontroll og om innførsel av kjøtt, flesk m. v.		486
Skr. om reguleringsplan for området mellom Griffenfeldts gate m. fl. gater — Akerselva		498
» om regulering for området mellom Marcus Thranes gate m. fl. gater — Akerselva		501
» om reguleringsplan for området mellom Ullevålsveien, Rosings gate m. fl. gater — bygrensen		504
» om forbud mot hamning i skogsmark i Sande, Vesfold fylke		508
» om vedtekter til bygningslovens § 48 for Ankenes		508
» om endring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Setskog		509
» om gjennomføring av husleigelova i Nore		510
» om gjennomføring av husleieloven i Hisøy		510
Forordn. om regulering av skjønhetspleieyrket under håndverksloven		510
Skr. om endring i politivedtekten for Modum		512
Forordn. om midlert. innstilling av svenneprøver i konditorfaget		512
Skr. om at bygningsloven gjøres gjeldende for strøket ved Geilo jernbanestasjon i Hol		512
Lov om omsetning av pelsdyrskinn		513

Lov om deling av Oslo bispedømme.

21 mai.

Fra 1 juli 1942 skal Oslo bispedømme deles. Vestfold og Buskerud fylker overgår til et nytt, Tunsberg bispedømme, med Tønsberg som bispesete.

Nr. 5.

Østfold og Akershus fylker, med unntak av Aker og Follo domsokn, overgår til et nytt, Borg bispedømme, med Sarpsborg som bispesete.

Den gjenværende del utgjør Oslo bispedømme med Oslo som bispesete.

Fylkesmannen i Vestfold, Østfold og Oslo inntretr som medlem av vedkommende stiftsdireksjon.

De nærmere bestemmelser om delingen av Oslo bispedømme gis av Kirkedepartementet.

Oslo 21 mai 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

- 21 mai. **Midlertidig lov om tillegg til midlertidig lov**
 Nr. 6. **av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk.**

Når forsyningsmessige grunner tilsier det kan sjefen for Handelsdepartementet meddele dispensasjon fra bestemmelsene i §§ 2 og 4 i midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk.

Dispensasjon kan meddeles for kortere eller lengre tidsrom og for nærmere bestemte områder.

Oslo 21 mai 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

- 2 juni. **Skrivelse fra Politidepartementet.**

Herved stadfestes vedtak av Vardal herredsting, Oppland fylke, 9 mai 1942 om endring av § 11 i politivedtekten for herredet.

Etter endringen lyder § 11 således:

Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller medlemmer av forening eller liknende sammenslutning.

- 4 juni. **Forordning. (Innenriksdepartementet.)**

Om offentlig kjøttkontroll og om innførsel av kjøtt, fleisk m. v.

I medhold av §§ 12, 13, 14 og 21 i lov nr. 5 av 19 mars 1942 om offentlige slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. bestemmes:

Kap. 1. Innledende bestemmelser.

§ 1. Ved ferskt kjøtt og fleisk og ferske organer forstås i disse bestemmelser slaktemessig behandlet vare som ikke er tilsatt konserveringsmiddel av noen art.

§ 2. Ved saltet kjøtt og fleisk, saltete organer, talg og fett m. v. forstås slaktemessig behandlet vare som også i de innerste lag inneholder minst 4 gram salt pr. 100 gram av varen.

§ 3. Ved organer forstås hode, tunge, hjerte, lunge, lever, nyrer, nett, mage, tarmer, blære, kjønnsorganer, milt, jur og blod.

De bestemmelser som er fastsatt om kjøtt og fleisk gjelder

også for organer, hvis særbestemmelser ikke er fastsatt for 4 juni. disse.

Når uttrykket slakt er brukt, forstås derved kjøtt og fleisk i hele skrotter eller oppdelt slik som i forskriftene bestemt.

§ 4. Ved slakteavfall forstås «avskjær» og de deler av dyret som ikke går inn under betegnelsen kjøtt, fleisk eller organer.

Kap. 2. Kontroll av ferskt kjøtt og fleisk m. v. av innenlandsk opprinnelse.

§ 5. Dyr som slaktes i et offentlig slaktehus hvor det er offentlig kjøttkontroll skal besiktiges av kontrollveterinæren umiddelbart før slaktingen. Under og umiddelbart etter slaktingen undersøker kontrollveterinæren slaktet av dyret og alle organer.

§ 6. Slaktene skal som regel leveres til den offentlige kjøttkontroll i hele skrotter, som alltid må være åpnet i brystet og bekkenets midtsøm. Ellers må slaktene, for å kunne bli kontrollert, legges fram i minst halve skrotter (delt etter lengden, samsidig for- og bakpart). Det halve slakt av hest og storfe (med unntak av kalv) kan dog være delt i to deler (fjerdinger). Nyren skal alltid være i organisk sammenheng med skrotten.

Organer som er skilt fra skrotten kan i tilfelle bare mottas til kontroll sammen med skrotten og på det vilkår at de er merket så tydelig og på en slik måte at de kan identifiseres å høre til denne. Ellers blir løse organer å kassere, jfr. dog § 16, 3 ledd.

Slakt av elg, hjort, rådyr, dådyr eller bjørn kan være delt i mindre deler enn nevnt, liksom slakt av rein kan oppdeles på sedvanemessig måte. Bestemmelsene om organer etter 1 og 2 ledd gjelder ikke for slakt av disse dyr.

§ 7. Ordføreren kan med departementets godkjenning bestemme at større deler av slakt skal fremføres til kontroll eller at det med slaktet skal følge flere organer i organisk sammenheng enn foran bestemt.

§ 8. Med den begrensning som fremgår av foranstående bestemmelser skal slaktet fremføres til kontroll i hel og ubeskadiget stand. Hvis hinnebekledning, lymfekjertler eller sykkelig forandrete deler er fjernet eller hvis slaktet på annen måte lider av mangler som vanskeliggjør kontrollen kan det avvises og forlanges sendt tilbake til eieren, hvis det ikke foreligger grunn til å kassere slaktet. Kontrollveterinæren skal kreve tilfredsstillende bevitnelse for at varen er sendt tilbake til avsenderen.

4. juni. § 9. Slakt som stammer fra dyr som umiddelbart før slaktingen viste tegn på sykdom eller var skadd ved ulykke, kan bare mottas til kontroll når attest fra veterinær følger med og slaktet fremføres i sin helhet, om mulig også med tilhørende organer. Hvis det er særlig vanskelig i tide å få hentet veterinær, eller hvis veterinær ikke kan hentes, må det være med slaktet attest fra to upartiske vitner hvis troverdighet er bevitnet av politi eller ordfører. Det skal i dette tilfelle i attesten og uoppfordret meddeles opplysning om dyrets tilstand før slaktingen, om hvor lenge dyret har vært sykt og de opplysninger for øvrig som kontrollveterinæren finner nødvendig.

Det påligger for øvrig, i sin alminnelighet, den som fremstiller slakt til kontroll å meddele til kontrollveterinæren det han vet om slaktet, så som eierens navn, hvorfra slaktet er kommet, tid og sted for slaktingen, om dyret har vært sykt, om det har vært skadd ved ulykke og om det har fått medisin før slaktingen.

Hvis kontrollveterinæren finner at det mangler opplysning om forhold som er av betydning for slaktets bedømmelse, kan det avvises og forlanges sendt tilbake til avsenderen hvis det ikke foreligger grunn til å kassere slaktet. Kontrollveterinæren skal kreve tilfredsstillende bevitnelse for at slaktet er sendt tilbake.

§ 10. Når hesteslakt fremføres til kontroll skal det med slaktet følge attest enten fra veterinær som meddeler opplysning om hestens tilstand umiddelbart før slaktingen eller fra to upartiske vitner, som i henhold til en besiktigelse umiddelbart før slaktingen, bevitner at dyret var fritt for sykdomstegn. Attesten skal også inneholde opplysning om dyrets farge. På en i organisk sammenheng med slaktet vedhengende hov må anbringes et merke som godtgjør slaktets identitet i samsvar med attesten. Vitnenes troverdighet skal være bevitnet av politiet eller av kommunens ordfører.

§ 11. Når slaktet etter foranstående bestemmelser kan mottas til kontroll, skal kontrollveterinæren underkaste det en nøyaktig undersøkelse for å avgjøre om det er tjenlig til mat for folk. Undersøkelsen og bedømmelsen skal utføres i samsvar med gjeldende bestemmelser og den instruks herom som Veterinærdirektøren fastsetter.

Hvis kontrollveterinæren på grunn av særegne forhold ikke kan treffe avgjørd på stedet, kan han utsette i inntil 48 timer med å ta avgjørd eller i tilfelle i inntil en uke hvis det er høve til å oppbevare kjøttet i kjølehus. Når han finner grunn til det, kan han kreve skriftlig bevitnelse om dyrets sunnhetstilstand før slaktingen. Ved undersøkelsen har kon-

trollveterinæren rett til å gjøre de nødvendige innsnitt i kjøtt, 4 juni.
flesk og organer og til å ta ut de nødvendige prøvestykker.

§ 12. Når et slakt etter foretatt undersøkelse finnes å kunne brukes til mat for folk, skal det i samsvar med nedenstående regler stemples med det stempel for den offentlige kjøttkontroll som Veterinærdirektøren godkjenner for hvert offentlig slaktehus eller for hver offentlig kjøttkontrollstasjon. Må det brukes forkortelser i stemplene, utover det som nedenfor er bestemt, fastsetter Veterinærdirektøren også dette.

Hvis slaktet i enhver henseende finnes sunt og tjenlig som mat for folk og kontrollen er utført i offentlig slaktehus på den i § 5 bestemte måte, skal det brukes stempelmerke i blå farge og oval form. Stemplet skal være 6 cm i tverrdiameter og 3,5 cm i høydiameter og inneholde: I kl. (første klasse) og slaktehusets navn og med tilføyelse av offentlig slaktehus, se f. eks. nedenstående tegning for Oslo.

På slakt som i enhver henseende finnes sunt og kan brukes til mat for folk, men hvor kontrollen ikke er utført i offentlig slaktehus på den i § 5 bestemte måte, anbringes stempelmerke i blå farge og trekantet form. Stemplet skal ha grunnlinje av 6 cm og sidelinjer av 5 cm og skal inneholde: I kl., kontrollområdets navn og offentlige kjøttkontroll, se f. eks. nedenstående tegning fra Oslo.

4 juni. § 13. Når det ved undersøkelsen er brakt på det rene at kjøttet, flesket eller organene lider av mangler i sanitær henseende, men manglene er av slik art at de, etter omhyggelig tilberedning av varen, ikke antas å gjøre dens bruk som mat for folk betenkelig, skal det, hvis varen stammer fra dyr undersøkt i offentlig slaktehus på den i § 5 bestemte måte, anbringes stempelmerke i svart farge og rund form med diameter 6 cm. Stempelmerket skal inneholde: II kl. og slaktehusets navn med tilføyelse av offentlige slaktehus, se f. eks. nedenstående tegning for Oslo.

På kjøtt, fleisk eller organer som ikke har vært gjenstand for undersøkelse i offentlig slaktehus etter § 5, skal det, under samme vilkår som nevnt i første avsnitt av nærværende paragraf, anbringes stempelmerke i svart farge og kvadratisk form med sider av 5 cm. Stempelmerket skal inneholde: II. kl., kontrollområdets navn og offentlige kjøttkontroll, se f. eks. nedenstående tegning for Oslo.

Det er forbudt å føre inn i et annet område, som det er 4 juni. offentlig kjøttkontroll i, kjøtt, flesk eller organer som er stemplet med II. klasse.

§ 14. Hvis det ved undersøkelse av kjøttet, flesket eller organene finnes mangler av slik art at varen ikke antas å kunne brukes til mat for folk, skal den kasseres og inntil videre oppbevares på kontrollstasjonen i låste dunker (beholdere) og/eller på en slik måte at det ingen risiko er for tilsmussing eller bedervelse av andre fødevarer eller for spredning av sykdomsstoff. Kontrollveterinæren er ansvarlig for at de kasserte varer, så snart som mulig, enten føres i tette, låste dunker (beholdere) eller i tilfelle på annen betryggende måte til destruksjonsanstalt, forbrenningsovn eller nedgravingsplass for slike varer eller på tilsvarende måte leveres til teknisk bruk. De i nærværende paragraf fastsatte bestemmelser gjelder også for blod og slakteavfall fra vedkommende slakt.

§ 15. De ordinære stempelmerker skal anbringes på følgende steder på hver halvdel av slaktet:

Hest og storfe (kalver unntatt):

1. på siden av halsen
2. på underarmen
3. på bogen
4. på brystet
5. på høyryggen
6. på nyrepartiet
7. på låret, utvendig og innvendig.

Svin:

1. på hodet
2. på brystet
3. på bogen
4. på buken
5. på ryggen
6. på låret, utvendig og innvendig.

Smågris:

1. på hodet
2. på ryggen.

Sau, geit, rein, elg, hjort, rådyr, dådyr, bjørn:

1. på brystet
2. på bogen
3. på ryggen
4. på låret.

Lam og killinger:

1. på bogen
2. på ryggen.

4 juni. Kalv:

1. på bogen
2. på brystet
3. på låret.

Hode, lunger og lever skal stemples med 2 merker, andre organer med 1 merke.

Slakt som i henhold til bestemmelsen i § 6, siste ledd, fremstilles til kontroll i mindre deler, skal stemples med minst 1 merke på hvert stykke.

§ 16. Slakt som føres inn i et kontrollområde og som tidligere er kontrollert og stemplet med I kl. av offentlig kjøttkontroll, skal — hvis det ikke etter særskilt bestemmelse av departementet i medhold av § 12 i lov nr. 5 av 19 mars 1942 om offentlige slakthus, offentlig kjøttkontroll m. v. er fritatt for det — etterbesiktiges av kjøttkontrollen i det kontrollområde som det føres inn i. Når det ved etterbesiktigelsen er på det rene at varen ikke frembyr sanitære mangler, skal den forsynes med stempelmerke i blå farge og av rektangulær form med lengde 6 cm og høyde 2,5 cm. Stemplet skal inneholde ordet «Etterbesiktiget» og kjøttkontrollområdets navn, se f. eks. nedenstående tegning for Oslo.

ETTERBESIKTIGET

OSLO

Stempelmerket påtrykkes hver fjerding eller på hvert kjøttstykke såfremt det i medhold av § 6, siste ledd, fremstilles i mindre deler. Ved etterbesiktigelse av organer påtrykkes et stempelmerke på hvert organ.

Ved etterbesiktigelse får bestemmelsene i § 6 tilsvarende anvendelse. Dog kan løse organer mottas til etterbesiktigelse når de er undersøkt og stemplet av kjøttkontrollen ved et offentlig slakthus i samsvar med bestemmelsen i § 5.

Hvis resultatet av etterbesiktigelsen blir at varen enten stemples med II klasse eller kasseres, kommer bestemmelsene henholdsvis i paragrafene 13 og 14 til anvendelse.

Kap. 3. Om kontroll og innførsel fra utlandet av ferskt kjøtt og flesk.

§ 17. Innførsel til riket av ferskt kjøtt og flesk av svin, ferskt kjøtt av storfe, sau, geit, rein, elg, hjort, rådyr, dådyr eller bjørn og organer av disse dyr kan finne sted i den ut-

strekning som innførselsplakaten i henhold til loven om for- 4 juni.
anstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer til enhver
tid bestemmer.

Innførsel kan dog bare finne sted til de byer som det er
innført offentlig kjøttkontroll i.

Slaktene kan ikke utleveres importøren til fri disposisjon
før de er blitt kontrollert ved den offentlige kjøttkontroll. De
innførte varer skal undersøkes etter de bestemmelser som er
fastsatt i disse forskrifter for ferskt kjøtt og flesk av innen-
landsk opprinnelse og de særbestemmelser som ellers er fast-
satt i dette kapitel.

Ferskt kjøtt og flesk som kan innføres fra Sverige fritas
for kontroll ved offentlig kjøttkontroll når det innføres til
bruk for importøren selv og hans husstand og denne er bosatt
i grensdistrikt, jfr. for øvrig også § 18, 2 ledd.

§ 18. Slaktene må bare føres inn i hele skrotter som skal
være kløvd i brystet og bekkenets midtsøm. Sorfe (kalv unn-
tatt) og hest kan dog være oppdelt i ens merkete halve eller
fjerdedels skrotter. Bryst- og bukhule må være åpne for
kontroll. Nyrene skal medfølge i organisk sammenheng. Andre
organer som følger med skal være naturlig forent med slaktet,
dog må de — særlig i frossen tilstand — ikke vanskeliggjøre
kontrollen. Bryst- og bukhinne må være ubeskadiget og lymfe-
kjertlene ikke borttatt. Løse organer er det forbudt å innføre.

Kjøtt og flesk som grenseboerne på norsk side fører over
riksgrensen fra Sverige, skal kunne innføres i mindre deler enn
foran nevnt, men bare til bruk for importøren selv og hans
husstand. For slikt kjøtt og flesk finner heller ikke bestem-
melsene i § 19 anvendelse.

Ved innførsel av kjøtt av elg, hjort, rådyr, dådyr, bjørn
eller rein får bestemmelsene i § 6, siste ledd, tilsvarende an-
vendelse. Det er forbudt å innføre løse organer også av
disse dyr.

§ 19. For innførselen gjelder for øvrig følgende regler:

a. Slakt kan bare innføres når det stammer fra dyr slaktet
i offentlig slaktehus, som av statsmyndighetene i ved-
kommende land er godkjent for slakting til eksport til
utlandet, eller i slaktehus hvor slakting, kontroll og for-
sendelse m. v. foregår etter regler godkjent av vedkom-
mende statsmyndighet i utførselslandet og hvor de kon-
trollerende veterinærer er godtatt eller ansatt av nevnte
myndighet. Slaktet må innføres hit til landet direkte fra
vedkommende utenlandske slaktehus.

b. Slaktet skal være forsynt med stempelmerker som beviser
at varen stammer fra dyr som av kontrollveterinær er
besiktiget ved slaktehuset umiddelbart før slaktingen og

4 juni. at slaktet er funnet sunt og tjenlig til mat for folk. Dessuten skal slaktet være av prima kvalitet. Stempelmerkene som må være godtatt av Veterinærdirektøren, skal angi eksportlandets navn og slaktehusets nummer.

c. Det skal ved metalltråd og blyplomber være påheftet varen merkelapp som angir utførselslandets navn, det eksporterende slaktehus' nummer og beliggenhet (by), varens art samt at den i henhold til gjeldende lov eller reglement er godkjent til utførsel. Merkelappen skal være datert og underskrevet av den dertil autoriserte kontrollveterinær.

d. Veterinærdirektøren kan kreve at det med hvert parti kjøtt og fleisk skal følge slik eksportattest som han bestemmer.

e. Bestemmelsene i litra a, b og c skal ikke gjelde for kjøtt av rein, elg, hjort, rådyr, dådyr eller bjørn. Dog skal det med hvert parti reinkjøtt følge en attest som inneholder opplysning om tid og sted for slaktingen og hvori det bevitnes at kjøttet stammer fra dyr som umiddelbart før slaktingen ikke frambød tegn på å lide av sykdom eller å være skadd ved ulykkestilfelle. Denne attest skal være utferdiget av autorisert veterinær eller tjenestemann med politimyndighet.

§ 20. Til områder som det er innført offentlig kjøttkontroll i, kan det inntil videre, uten hinder av bestemmelsene i § 19, litra a, b og c, jfr. dog § 17, 1 ledd, innføres kjøtt og fleisk fra svenske grensedistrikter når det følger varen en skriftlig erklæring fra vedkommende dyrs eier om varens opprinnelse, slaktingstid og slaktingstid samt at dyret — hvorfra kjøttet eller flesket stammer — ikke er slaktet på grunn av sykdom eller var sykt eller skadd i slaktingsøyeblikket. Denne erklæring skal være bekreftet av svensk veterinær, politimyndighet, grensestasjonsbestyrer eller ordfører i vedkommende kommune med tilføyelse om at det i distriktet for tiden ikke opptrer ondartet smittsom husdyrsykdom. Når det gjelder slakt av hest må det dessuten være med slik attest som bestemt i § 10.

§ 21. Kjøtt og fleisk som ikke innføres i transportrom som er bestemt til bruk for transport av slike varer, må være pakket inn i ny, rein emballasje. Rom for transport av kjøtt og fleisk skal være reint og smittefritt.

Kap. 4. Om innførsel av saltet kjøtt og fleisk og kontroll av dette m. v.

§ 22. Det er forbudt å innføre til riket saltete organer (herunder også blod) — herfra dog unntatt saltete tarmer og

saltet talg og fett — slakteavfall og pølser. Det er forbudt å 4 juni. innføre saltet kjøtt og fleisk i stykker som er mindre enn 4 kg, dog kan saltet sauekjøtt inntil videre innføres i stykker på ikke under 2 kg.

De saltete varer som innføres, må ikke være tilsatt fargestoff eller andre konserveringsmidler enn koksalt, sukker eller saltpeter.

§ 23. Saltet kjøtt og fleisk, tørrsaltet fleisk (spekk), saltete tarmer, saltet talg og fett av de i § 17 nevnte dyr tillates bare innført til de byer som departementet har tillatt opprettet eller senere tillater opprettet tønnekjøttkontroll i, for tiden: Ålesund, Arendal, Bodø, Drammen, Fredrikstad, Haugesund, Horten, Kristiansand, Oslo, Porsgrunn, Skien, Stavanger, Trondheim og Tønsberg.

Veterinærdirektøren kan dog for enkelte tilfelle tillate innførsel til andre byer.

§ 24. For å kunne innføres må det med enhver sending av de i § 23 nevnte varer følge en, av stedets norske konsul, bekreftet attest som godtgjør hvorfra varen kommer, varens art og at den stammer fra dyr som er undersøkt av veterinær umiddelbart før slaktingen og av ham funnet frisk og at varen ved veterinærundersøkelsen etter slaktingen er funnet tjenlig til mat for folk. Emballasjen skal være slik merket og plombert at varens identitet etter attesten kan godtgjøres. Inntil videre skal det dog ikke kreves veterinærattest for det saltete sauekjøtt som innføres fra Island og heller ikke for de saltete tarmer og saltet talg og svinesmult som innføres fra utlandet.

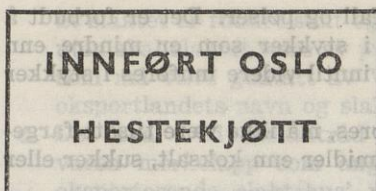
Veterinærdirektøren bemyndiges til å fastsette formularer for de attester som skal følge de varer som etter dette kapitel kan innføres fra utlandet.

De nærmere regler om den offentlige kjøttkontrolls undersøkelse av varen fastsettes av Veterinærdirektøren.

§ 25. Når kontrollveterinæren har brakt på det rene at varen stemmer med angivelsen i de attester som følger med og han ved sine undersøkelser har funnet at varen er tjenlig til mat for folk, skal, det på vedkommende pakning anbringes et stempelmerke i rød farge.

Stemplet skal for hestekjøtt være rektangulært med 5 cm grunnlinje og 2,5 cm sidelinje. For alle andre varer skal stemplet være av regelmessig sekskantet form og sekskantens side skal være 2,5 cm. Stemplene skal inneholde ordet «Innført» og kontrollkommunens navn og for hest ordet «Hestekjøtt». Stemplene skal være slike som nedenfor angitt for Oslo.

4 juni.

§ 26. Hvis varen tilbakevises fra kontrollen på grunn av manglende legitimasjon eller fordi det ikke er tillatt å innføre den til bruk som mat for folk eller den kasseres, skal pakningen stemples med en svart trekant av 5 cm's sider hvori det finnes ordene «Innført» og kontrollkommunens navn og henholdsvis ordet «Tilbakevist» eller «Kassert». Stemplene skal altså ha følgende form og innhold som f. eks. for Oslo:

Den tilbakeviste vare må sendes ut av landet igjen, og kontrollveterinæren skal forlange tilfredsstillende bevitnelse for at dette er gjort.

Den kasserte vare blir å tilintetgjøre eller å levere til teknisk bruk slik som i § 14 bestemt.

§ 27. Foruten de i §§ 25 og 26 nevnte stempelmerker, skal det påheftes pakningen en merkelapp som på den ene halvpart inneholder henholdsvis «Godkjent innført» eller «Tilbakevist» eller «Kassert», undersøkelsens dato og kontrollveterinærens navn. På den annen halvpart skal henholdsvis de i §§ 25 og 26 nevnte stempelmerker enten være påtrykt

eller avstemplet med vedkommende stempel. Trykket på 4 juni. merkelappene skal være i rød farge for godkjent vare og ellers i svart farge. De i §§ 25 og 26 nevnte stempelmerker skal anbringes på pakningen på minst 2 steder på iøynefallende måte.

Kap. 5. Forskjellige bestemmelser.

§ 28. Når en kontrollveterinærs avgjerd ønskes påanket, må eieren av varen eller den som framstiller den i tilfelle straks si fra om anken til kontrollveterinæren og kreve kjennelse. Kontrollveterinæren plikter da uoppholdelig å gi Veterinærdirektøren telegrafisk melding om anken. Veterinærdirektøren oppnevner som ankeinstans statskonsulenten i kjøttkontroll eller en annen veterinær som avgjør saken med endelig virkning. Den tapende part kan ilegges sakens omkostninger. Kontrollveterinæren skal være til stede ved sakens behandling og nærmere begrunne sin avgjerd. Varen blir, inn til kjennelse foreligger, å oppbevare på forsvarlig vis på kontrollstasjonen eller i et annet skikket lokale. Hvis kontrollveterinærens avgjerd om kassasjon ikke opprettholdes eller en avgjerd om godkjenning opprettholdes, blir den å stemple etter forskriftene i samsvar med den trufne avgjerd. Hvis varen kasseres eller avgjerd derom opprettholdes, kommer bestemmelsene i § 14, jfr. §§ 17 og 26 til anvendelse. Avgjerd om anken føres inn i protokollen. Ankeinstansen sender utskrift til den ankende part og Veterinærdirektøren.

§ 29. Kontrolltiden for ferskt kjøtt og flesk m. v. og for utenlandsk saltet kjøtt og flesk m. v. fastsettes med godkjenning av Veterinærdirektøren av vedkommende ordfører. Består kontrollområdet av flere kommuner eller deler derav, fastsettes tiden av Veterinærdirektøren etter at ordførernes uttalelse er innhentet.

§ 30.

- a. Ved enhver offentlig kjøttkontrollstasjon og de offentlige slaktehusene, som det er offentlig kjøttkontroll ved, skal det føres en protokoll over alt ferskt kjøtt og flesk m. v. som kontrolleres. I protokollen anføres rekvisittens eller eierens navn, varens vekt i kilogram, varens opprinnelse (fra innlandet eller utlandet), undersøkelsens dato, varens art og resultatet av bedømmelsen. Det skal tillike i protokollen føres regnskap over de kontrollavgifter som er betalt for undersøkelsen av det kontrollerte kjøtt og flesk m. v.

Når varen stemples med II. klasse eller kasseres, skal grunnen hertil anføres i protokollen. Likeledes skal anføres vekten av det kjøtt som kasseres.

4 juni. b. Ved kontrollstasjoner hvor det er eller blir opprettet tønnekjøttkontroll og hvor det kontrolleres utenlandsk saltet kjøtt og flesk m. v. skal det føres en særskilt protokoll over slike varer som kontrolleres for import. I protokollen skal innføres nøyaktige opplysninger om undersøkelsens dato, importørens navn, varens art, varens opprinnelse (avsendelsessted og avsenderfirma), en kort angivelse av attestenes innhold (sunnhetsattest, fustasjens eller sendingens nummer og lignende), varens nettovekt, nettovekt av tilbakevist eller kassert vare, grunnen til tilbakevisningen eller kasseringen. Det skal videre i protokollen føres regnskap over de kontrollavgifter som er betalt for kontrollen.

c. Kontrollstasjonens bestyrer og bestyreren (direktøren) ved de offentlige slaktehus, som det er offentlig kjøttkontroll ved, skal innen den 5 i hver måned sende til Veterinærdirektøren oppgave over de varer som er kontrollert i den foregående måned og regnskap over hvor meget det i samme tid er betalt i kontrollavgift. Bestyrerne sender likeledes innen 1 februar hvert år til Veterinærdirektøren beretning og oppgave om kontrollens virksomhet i det foregående kalenderår. Gjenpart av årsberetningen sendes helserådet for videreforsendelse til rådmannen (eventuelt ordføreren). Veterinærdirektøren fastsetter skjema for oppgavene.

§ 31. Veterinærdirektøren bemyndiges til å gi utfyllende bestemmelser til denne forordning og til å dispensere fra forordningen.

§ 32. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av forordningen eller forsøk derpå er straffbar, jfr. § 23 i den foran nevnte lov nr. 5 av 19 mars 1942.

§ 33. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1942. Fra samme tid oppheves plakaten av 4 august 1911 med senere forandringer og tillegg om regler for innførsel og kontroll av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) og om regler for innførsel og undersøkelse av oppdelt kjøtt.

Oslo 4 juni 1942.

Hägelin.

4 juni. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av ordføreren i Oslo 5 februar 1942 vedtatte reguleringsplan for området mellom Griffenfeldts gate — Kierschows gate — bygrensen — Akerselva.

Samtidig har departementet stadfestet de av ordføreren s. d. vedtatte vedtekter for det regulerte område.

Vedtektene lyder så:

4 juni.

§ 1.

A. Med de unntak som er nevnt nedenfor under punkt B til-lates det bare ført opp beboelseshus.

B. Unntatt fra boligbestemmelsen er:

1. Strøk som hører til «indre sone», og arealer som er satt av til:

2. Offentlig bebyggelse så lenge de disponeres til dette bruk, på byplanen merket «Off. bebygg.».

3. Forretningsbebyggelse av den art, som er nevnt nedenfor, på byplanen fargelagt med brunt.

4. Industribebyggelse, på byplanen fargelagt med gult.

Ad 3. Ved forretningsbebyggelse forstår en bebyggelse med lokaler for kontorer, magasiner, lagre og lignende som er bestemt for direkte vareomsetning og som kan føre med seg stadig fra- og tilbringelse av gods, tilstrømning av mennesker, lukt, larm eller andre forhold som er sje-nerende for boligene omkring.

Ad 3 og 4. På tomter, hvor det finnes eldre forretnings- eller industrianlegg av nevneverdig betydning, kan bygnings-rådet tillate videre utbygging av disse, selv om de ikke ligger på de arealer som er nevnt foran.

§ 2. Bebyggelsen skal være dels tett, dels åpen etter som det er vist på byplanen. Hvor denne fastsetter åpen bebyg-gelse skal bygningene være helt frittliggende eller bygd sam-men to og to inn til en felles grenselinje og for øvrig fritt-liggende med mindre det er bestemt annerledes i byplanen ved fastsettelse av indre byggelinjer.

Fra det som er nevnt foran kan unntak gjøres for uthus og garasjer som omhandlet nedenfor under § 7.

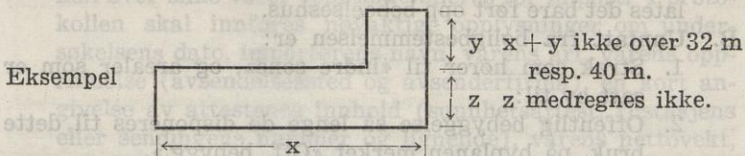
Minste avstand mellom frittliggende bygninger skal svare til høyeste tilstøtende bygnings høyde, målt fra overkant ter-reng til murlivets øvre avslutning, og ikke være under 8 m.

§ 3. All ny bebyggelse skal føres opp i de vedtatte bygge-linjer. Hvor indre byggelinjer ikke er regulert, er bebyggel-sens dybde begrenset ved bygningsvedtektenes bestemmelser.

Uansett det som er nevnt foran kan bygningsrådet til-late at nå eksisterende bebyggelse som er ført opp før disse vedtekter trådte i kraft og som ikke er lagt etter byggelinjene, blir undergitt slik om- eller tilbygging som bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter i øvrig tillater. Dette gjel-der såfremt bygningsrådet ikke mener at disse arbeider må betegnes som hovedombygging eller er til hinder for gjennom-føring av byplanen.

§ 4. Fasadelengden for enkelt frittliggende bygning må ikke være over 32 m. Dersom to eller flere bygninger bygges sammen langs byggelinjen tillates dog en lengde inntil 40 m.

- 4 juni. Bygninger som ligger på hjørne eller i vinkel med gata måles etter lengden av de sammenlagte front- (ikke gårds-) fasader med fradrag av bygningens dybde.

Unntak fra bestemmelsene foran skjer dersom dette er fastsatt på byplanen ved indre byggelinjer eller ved angivelse av fasadenes maksimumslengde.

§ 5. Bygningene kan føres opp med det etasjeantall som er skrevet på byplanen. Hvor gesimshøyder er påført skal bygningene føres opp til den høyde som således er angitt. Hvor planene ikke angir noe om dette gjelder bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter.

Hvor det er regulert åpen bebyggelse kan det over det foran nevnte etasjeantall, dersom dette er anført på planen, innredes overetasje (O.E.) til loft eller leilighet, enten a) under hellende tak eller b) hvor det er flatt tak, innenfor tilbaketrukne yttervegger. Ingen del av overetasjen må ligge utenfor en hellingsvinkel på 45° .

Det må sørges for at det i overetasjen, hvor slik finnes, eller annet sted i bygningen, foruten vanlige kjellerrom (buer) anordnes oppbevaringsrom for hver leilighet. Dette skal svare til minst 10 % av leilighetens gulvflate, dog aldri under 3 m^2 , og være isolert mot kulde, fuktighet og lignende på slik måte som bygningsmyndighetene bestemmer.

Overkant hovedgesims (d. e. murlivets øvre avslutning) må ikke legges mer enn 1 m over himlingen i øverste fulle etasje.

§ 6. Hvor etasjeantallet er begrenset skal kjelleren, hvor denne er innredet til varig opphold for mennesker, regnes med i etasjeantallet; dog regnes ikke kjelleren med såfremt det i denne bare innredes portnerbolig (d. e. leilighet på maksimum 3 værelser og kjøkken) og andre kjellerrom som er nødvendige for beboerne.

§ 7. Uansett bestemmelsene i § 1 kan bygningsrådet, dersom reguleringsrådet ikke har noe å innvende, tillate ført opp uthus eller garasje på den del av tomta som finnes passende, enten frittliggende eller i direkte tilknytning til hovedbygningen. Uthus eller garasje må ikke ha over 1 etasjes høyde og ikke benyttes til beboelse.

§ 8. I det frie mellomrom av minst 4 m mellom frittliggende bygning og nabogrense kan bygningsrådet tillate at det

anbringes overbygninger over utgangsdører dersom det fra 4 juni. disses ytterkant er minst 2 m til nabogrense.

Hvor naboens samtykke er innhentet kan bygningsrådet dessuten tillate at mellomrommet, hvor det benyttes til innkjørsel, blir overdekt i inntil 1 etasjes høyde.

§ 9. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle frittliggende sider. For bygningsgrupper som hører sammen skal de forskjellige bygningers ytre være i det vesentlige i samsvar med hverandre. De skal være utført i noenlunde ensartete materialer og farge og — så vidt mulig — med gjennomgående gesims- og mønehøyder, like og sammenfallende takformer og harmoniserende arkitektur.

§ 10. Hvor det er regulert åpen bebyggelse på byplanen, og hvor bygningenes fasader ikke ligger i gatelinjen, skal eiendommene mot gate innhegnes med åpent stakitt av høyst 1,2 m høyde, fundamentert på stolper eller granittsokkel. Fra dette kan unntak gjøres ved vedtak av en felles plan for større sammenhengende områder. Stakittet skal være av samstemmende utseende og materialer for sammenhengende områder.

Bygningsrådet kan fastsette bestemmelser for opparbeidelse av det åpne område mellom frittliggende bygningsblokker. Det kan også forlange at det til dekning av innblikk fra gata føres opp murt eller støpt innhegning av minst 1,8 m høyde i linjen mellom gatefasadene.

§ 11. *Særbestemmelser* (på byplanen anført S. B.).

Det gjelder ingen særbestemmelser for dette område.

§ 12. Reguleringsrådet eller, hvor loven krever det, bygningsrådet, kan tillate unntak fra disse vedtektene hvor særlige grunner taler for det. Dette må i tilfelle skje under iakttagelse av bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Oslo.

Ved dette vedtak oppheves de byggeregler og byplanvedtekter som tidligere er vedtatt for de samme strøk.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

4 juni.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av ordføreren i Oslo 5 februar 1942 vedtatte regulering for området mellom Marcus Thranes gate — Christian Michelsens gate — Trondheimsvegen — byggelinjen på nordsiden av Helgesens gate — Sars gate — Herslebs gate — en linje gjennom kvartalene på østsiden av Toftes gates østside — Sannergata — Akerselva, dog fraregnet arealet mellom Sannergata — Thorvald Meyers

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 33, 1942.

4 juni. gate—Biermanns gate—Akerselva, som ved ordførerens vedtak er unntatt fra reguleringen.

Samtidig har departementet stadfestet de av ordføreren s. d. vedtatte vedtekter for det regulerte område.

Vedtektene lyder så:

§ 1.

A. Med de unntak som er nevnt nedenfor under punkt B til-lates det bare ført opp beboelseshus.

B. Unntatt fra boligbestemmelsen er:

1. Strøk som hører til «indre sone», og arealer som er satt av til:
2. Offentlig bebyggelse så lenge de disponeres til dette bruk, på byplanen merket «Off. bebygg.».
3. Forretningsbebyggelse av den art, som er nevnt nedenfor, på byplanen fargelagt med brunt.
4. Industriebbyggelse, på byplanen fargelagt med gult.

Ad 3. Ved forretningsbebyggelse forstår en bebyggelse med lokaler for kontorer, magasiner, lagre og lignende som er bestemt for direkte vareomsetning og som kan føre med seg stadig fra- og tilbringelse av gods, tilstrømning av mennesker, lukt, larm eller andre forhold som er sje-nerende for boligene omkring.

Ad 3 og 4. På tomter, hvor det finnes eldre forretnings- eller industrianlegg av nevneverdig betydning, kan bygnings-rådet tillate videre utbygging av disse, selv om de ikke ligger på de arealer som er nevnt foran.

§ 2. Bebyggelsen skal være dels tett, dels åpen etter som det er vist på byplanen. Hvor denne fastsetter åpen bebyg-gelse skal bygningene være helt frittliggende eller bygd sam-men to og to inn til en felles grenselinje og for øvrig fritt-liggende med mindre det er bestemt annerledes i byplanen ved fastsettelse av indre byggelinjer.

Fra det som er nevnt foran kan unntak gjøres for uthus og garasjer som omhandlet nedenfor under § 7.

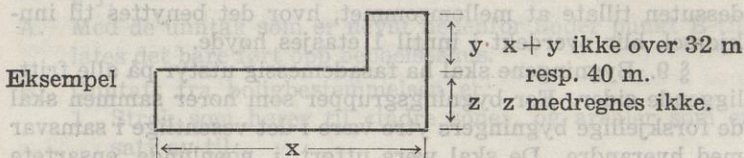
Minste avstand mellom frittliggende bygninger skal svare til høyeste tilstøtende bygnings høyde, målt fra overkant ter-reng til murlivets øvre avslutning, og ikke være under 8 m.

§ 3. All ny bebyggelse skal føres opp i de vedtatte bygge-linjer. Hvor indre byggelinjer ikke er regulert, er bebyggel-sens dybde begrenset ved bygningsvedtektenes bestemmelser.

Uansett det som er nevnt foran kan bygningsrådet til-late at nå eksisterende bebyggelse, som er ført opp før disse vedtekter trådte i kraft og som ikke er lagt etter byggelinjene blir undergitt slik om- eller tilbygging som bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter i øvrig tillater. Dette gjel-

der såfremt bygningsrådet ikke mener at disse arbeider må 4 juni. betegnes som hovedombygging eller er til hinder for gjennomføring av byplanen.

§ 4. Fasadelengden for enkelt frittliggende bygning må ikke være over 32 m. Dersom to eller flere bygninger bygges sammen langs byggelinjen tillates dog en lengde inntil 40 m. Bygninger som ligger på hjørne eller i vinkel med gata måles etter lengden av de sammenlagte front- (ikke gårds-) fasader med fradrag av bygningens dybde.

Unntak fra bestemmelsene foran skjer dersom dette er fastsatt på byplanen ved indre byggelinjer eller ved angivelse av fasadenes maksimumslengde.

§ 5. Bygningene kan føres opp med det etasjeantall som er skrevet på byplanen. Hvor gesimshøyder er påført skal bygningene føres opp til den høyde som således er angitt. Hvor planene ikke angir noe om dette gjelder bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter.

Hvor det er regulert åpen bebyggelse kan det over det foran nevnte etasjeantall, dersom dette er anført på planen, innredes overetasje (O.E.) til loft eller leilighet, enten a) under hellende tak eller b) hvor det er flatt tak, innenfor tilbaketrunkne yttervegger. Ingen del av overetasjen må ligge utenfor en hellingsvinkel på 45°.

Det må sørges for at det i overetasjen, hvor slik finnes, eller annet sted i bygningen, foruten vanlige kjellerrom (buer) anordnes oppbevaringsrom for hver leilighet. Dette skal svare til minst 10 % av leilighetens gulvflate, dog aldri under 3 m², og være isolert mot kulde, fuktighet og lignende på slik måte som bygningsmyndighetene bestemmer.

Overkant hovedgesims (d. e. murlivets øvre avslutning) må ikke legges mer enn 1 m over himlingen i øverste fulle etasje.

§ 6. Hvor etasjeantallet er begrenset skal kjelleren, hvor denne er innredet til varig opphold for mennesker, regnes med i etasjeantallet; dog regnes ikke kjelleren med såfremt det i denne bare innredes portnerbolig (d. e. leilighet på maksimum 3 værelser og kjøkken) og andre kjellerrom som er nødvendige for beboerne.

§ 7. Uansett bestemmelsene i § 1 kan bygningsrådet, dersom reguleringsrådet ikke har noe å innvende, tillate ført opp

4 juni. uthus eller garasje på den del av tomta som finnes passende, enten frittliggende eller i direkte tilknytning til hovedbygningen. Uthus eller garasje må ikke ha over 1 etasjes høyde og ikke benyttes til beboelse.

§ 8. I det frie mellomrom av minst 4 m mellom frittliggende bygning og nabogrense kan bygningsrådet tillate at det anbringes overbygninger over utgangsdører dersom det fra disses ytterkant er minst 2 m til nabogrense.

Hvor naboens samtykke er innhentet kan bygningsrådet dessuten tillate at mellomrommet, hvor det benyttes til innkjørsel, blir overdekt i inntil 1 etasjes høyde.

§ 9. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle frittliggende sider. For bygningsgrupper som hører sammen skal de forskjellige bygningers ytre være i det vesentlige i samsvar med hverandre. De skal være utført i noenlunde ensartete materialer og farge og — så vidt mulig — med gjennomgående gesims- og mønehøyder, like og sammenfallende takformer og harmoniserende arkitektur.

§ 10. Hvor det er regulert åpen bebyggelse på byplanen, og hvor bygningenes fasader ikke ligger i gatelinjen, skal eiendommene mot gate innhegnes med åpent stakitt av høyst 1,2 m høyde, fundamentert på stolper eller granittsokkel. Fra dette kan unntak gjøres ved vedtak av en felles plan for større sammenhengende områder. Stakittet skal være av samstemmende utseende og materialer for sammenhengende områder.

Bygningsrådet kan fastsette bestemmelser for opparbeidelse av det åpne område mellom frittliggende bygningsblokker. Det kan også forlange at det til dekning av innblikk fra gata føres opp murt eller støpt innhegning av minst 1,8 m høyde i linjen mellom gatefasadene.

§ 11. Særbestemmelser.

Det finnes ingen særbestemmelser for dette område.

§ 12. Reguleringsrådet eller, hvor loven krever det, bygningsrådet, kan tillate unntak fra disse vedtektene hvor særlige grunner taler for det. Dette må i tilfelle skje under iakttagelse av bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Oslo.

Ved dette vedtak oppheves de byggeregler og byplanvedtekter som tidligere er vedtatt for de samme strøk.

4 juni. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av ordføreren i Oslo 26 februar 1942 vedtatte reguleringsplan for området mellom Ullevålsveien—Rosings gate

— Dops gate — Fredensborgveien — Møller- 4 juni.
veien — Akerselva — Griffenfeldts gate — by-
grensen. Stadfestelsen er betinget av at etasjetallet for
et særlig begrenset areal ved St. Hansplassen endres fra 2
etasjer + overetasje til 3 etasjer + overetasje.

Samtidig har departementet stadfestet de av ordføreren
s. d. vedtatte vedtekter for det regulerte område.

Vedtektene lyder så:

§ 1.

A. Med de unntak som er nevnt nedenfor under punkt B til-
lates det bare ført opp beboelseshus.

B. Unntatt fra boligbestemmelsen er:

1. Strøk som hører til «indre sone», og arealer som er
satt av til:
2. Offentlig bebyggelse så lenge de disponeres til dette
bruk, på byplanen merket «Off. bebygg.».
3. Forretningsbebyggelse av den art, som er nevnt neden-
for, på byplanen fargelagt med brunt.
4. Industribbyggelse, på byplanen fargelagt med gult.

Ad 3. Ved forretningsbebyggelse forstår en bebyggelse med
lokaler for kontorer, magasiner, lagre og lignende som
er bestemt for direkte vareomsetning og som kan føre
med seg stadig fra- og tilbringelse av gods, tilstrømning
av mennesker, lukt, larm eller andre forhold som er sje-
nerende for boligene omkring.

Ad 3 og 4. På tomter, hvor det finnes eldre forretnings- eller
industrianlegg av nevneverdig betydning, kan bygnings-
rådet tillate videre utbygging av disse, selv om de ikke
ligger på de arealer som er nevnt foran.

§ 2. Bebyggelsen skal være dels tett, dels åpen etter som
det er vist på byplanen. Hvor denne fastsetter åpen bebyg-
gelse skal bygningene være helt frittliggende eller bygd sam-
men to og to inn til en felles grenselinje og for øvrig fritt-
liggende med mindre det er bestemt annerledes i byplanen
ved fastsettelse av indre byggelinjer.

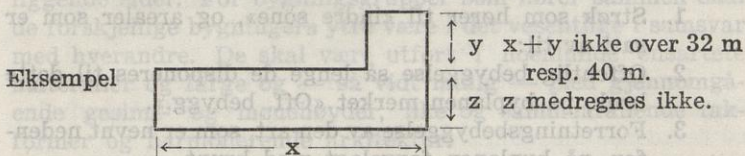
Fra det som er nevnt foran kan unntak gjøres for uthus
og garasjer som omhandlet nedenfor under § 7.

Minste avstand mellom frittliggende bygninger skal svare
til høyeste tilstøtende bygnings høyde, målt fra overkant ter-
reng til murlivets øvre avslutning, og ikke være under 8 m.

§ 3. All ny bebyggelse skal føres opp i de vedtatte bygge-
linjer. Hvor indre byggelinjer ikke er regulert, er bebyggel-
sens dybde begrenset ved bygningsvedtektenes bestemmelser.
Uansett det som er nevnt foran kan bygningsrådet til-
late at nå eksisterende bebyggelse som er ført opp for disse

4 juni. vedtekters ikrafttreden og som ikke er ført opp etter bygge-linjene, blir undergitt slik om- eller tilbygging som bygnings-loven og de alminnelige bygningsvedtekter i øvrig tillater. Dette gjelder såfremt bygningsrådet ikke mener at disse ar-beider må betegnes som hovedombygging eller er til hinder for gjennomføring av byplanen.

§ 4. Fasadelengden for enkelt frittliggende bygning må ikke være over 32 m. Dersom to eller flere bygninger bygges sammen langs byggelinjen tillates dog en lengde inntil 40 m. Bygninger som ligger på hjørne eller i vinkel med gata måles etter lengden av de sammenlagte front- (ikke gårds-) fasader med fradrag av bygningens dybde.

Unntak fra bestemmelsene foran skjer dersom dette er fastsatt på byplanen ved indre byggelinjer eller ved angivelse av fasadenes maksimumslengde.

§ 5. Bygningene kan føres opp med det etasjeantall som er skrevet på byplanen. Hvor gesimshøyder er påført skal bygningene føres opp til den høyde som således er angitt. Hvor planene ikke angir noe om dette gjelder bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter.

Hvor det er regulert åpen bebyggelse kan det over det foran nevnte etasjeantall, dersom dette er anført på planen, innredes overetasje (O.E.) til loft eller leilighet, enten a) under hellende tak eller b) hvor det er flatt tak, innenfor tilbake-trukne yttervegger. Ingen del av overetasjen må ligge utenfor en hellingsvinkel på 45° .

Det må sørges for at det i overetasjen, hvor slik finnes, eller annet sted i bygningen, foruten vanlige kjellerrom (buer) anordnes oppbevaringsrom for hver leilighet. Dette skal svare til minst 10 % av leilighetens golvflate, dog aldri under 3 m^2 , og være isolert mot kulde, fuktighet og lignende på slik måte som bygningsmyndighetene bestemmer.

Overkant hovedgesims (d. e. murlivets øvre avslutning) må ikke legges mer enn 1 m over himlingen i øverste fulle etasje.

§ 6. Hvor etasjeantallet er begrenset skal kjelleren, hvor denne er innredet til varig opphold for mennesker, regnes med i etasjeantallet; dog regnes ikke kjelleren med såfremt det i denne bare innredes portnerbolig (d. e. leilighet på maksimum

3 værelser og kjøkken) og andre kjellerrom som er nødvendige 4 juni.
for beboerne.

§ 7. Uansett bestemmelsene i § 1 kan bygningsrådet, dersom reguleringsrådet ikke har noe å innvende, tillate ført opp uthus eller garasje på den del av tomte som finnes passende, enten frittliggende eller i direkte tilknytning til hovedbygningen. Uthus eller garasje må ikke ha over 1 etasjes høyde og ikke benyttes til beboelse.

§ 8. I det frie mellomrom av minst 4 m mellom frittliggende bygning og nabogrense kan bygningsrådet tillate at det anbringes overbygninger over utgangsdører dersom det fra disses ytterkant er minst 2 m til nabogrense.

Hvor naboens samtykke er innhentet kan bygningsrådet dessuten tillate at mellomrommet, hvor det benyttes til innkjørsel, blir overdekt i inntil 1 etasjes høyde.

§ 9. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle frittliggende sider. For bygningsgrupper som hører sammen skal de forskjellige bygningers ytre være i det vesentlige i samsvar med hverandre. De skal være utført i noenlunde ensartete materialer og farge og — så vidt mulig — med gjennomgående gesims- og mønehøyder, like og sammenfallende takformer og harmoniserende arkitektur.

§ 10. Hvor det er regulert åpen bebyggelse på byplanen, og hvor bygningenes fasader ikke ligger i gatelinjen, skal eiendommene mot gate innhegnes med åpent stakitt av høyst 1,2 m høyde, fundamentert på stolper eller granittsokkel. Fra dette kan unntak gjøres ved vedtak av en felles plan for større sammenhengende områder. Stakittet skal være av samstemmende utseende og materialer for sammenhengende områder.

Bygningsrådet kan fastsette bestemmelser for opparbeidelse av det åpne område mellom frittliggende bygningsblokker. Det kan også forlange at det til dekning av innblikk fra gata føres opp murt eller støpt innhegning av minst 1,8 m høyde i linjen mellom gatefasadene.

§ 11. Uansett foranstående gjelder for nedennevnte følgende

Særbestemmelser

(på byplanen anført S. B.).

12 Y. På Waldemar Thrane's gate 60 og 62 skal bebyggelsen regelmessig ikke inneholde leiligheter som er mindre enn 3 værelser, pikeværelse og kjøkken.

13 Y. På eiendommene Vallegata 11, 13, 19, 21, 23, 25 og Geitmyrsveien 38 og 40 skal hvert enkelt våningshus ikke inneholde mer enn 2 familieleiligheter.

14 Y. Det kan regnes med dispensasjon fra foranstående vedtekter for eiendommene Lovisenberggata 7—21 hvis

- 4 juni. disse bebygges videre til sykehus eller dermed beslektete formål. Reguleringsrådet kan i tilfelle samtidig kreve seg forelagt til godkjenning en samlet plan for bebyggelsen.

§ 12. Reguleringsrådet, eller hvor loven krever det, bygningsrådet, kan tillate dispensasjon fra disse vedtektene hvor særlige grunner taler for det. Dette må i tilfelle skje under iakttagelse av bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Oslo.

Ved dette vedtak oppheves de byggeregler og byplanvedtekter som tidligere er vedtatt for de samme strøk.

- 4 juni. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av § 15 i lov om skogvern av 12 februar 1932 og overensstemmende med vedtak av Sande herredssting, Vestfold fylke, 2 mars og 1 mai 1942 bestemmes:

1. Landbruksdepartementets bestemmelse av 1 februar 1940 om forbud mot hamning i skogsmark om våren før 10 juni i Sande endres således at hamneforbudet gjelder for tiden før 1 juni.
2. Endringen gjelder bare for året 1942 og trer i kraft straks.

- 5 juni. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Ankenes herred, Nordland fylke, 5 og 7 mai 1942 om vedtekter til bygningslovens § 48 for Ankenesstrand og Bjerkvik bygningsdistrikter.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen av eiendom må ikke finne sted med mindre det til denne fører gate godkjent av bygningsrådet, samt om så bestemmes av bygningsrådet, også kloakkledning. Det kan dog ikke kreves at gata skal opparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau, eller kloakkledning nedlegges med større diameter enn 305 mm.

2. Grunneiere skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate. Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gata i en bredde av inntil 15 meter, og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter. Refusjonsplikten skal derhos være begrenset til, bare å gjelde vegdekke av grus og makadam, ikke brulegging, betong, asfalt eller dermed beslektet dekke.

3. Såfremt gata bare kan bebygges på den ene side, skal grunneiernes forpliktelser ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.

4. De om opparbeidelse av gater gjeldende regler følges 5 juni. også når eldre vei inngår i regulert gate.

5. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje mot gata, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.

6. Den grunneier som etter denne vedtekts ikrafttreden har bebygd eller bebygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot, eller innkjørsel fra en etter vedtekts ikrafttreden opparbeidet gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etter at oppgave over størrelsen er meddelt, eller i høyst 10 årlige terminer mot at det svares 5 av hundre i årlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp. For grunneiere som bygger senere, regnes denne frist fra det tidspunkt da de påbegynner oppførelsen av sann bygning.

7. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysing på vedkommende eiendoms folium i panteregistret.

8. Når særlige grunner foreligger, kan ordføreren frafalle, helt eller delvis, den kommunen etter foranstående bestemmelser tilkommende refusjon.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

5 juni.

Departementet stadfester herved med en del redaksjonelle endringer det vedtak som ordføreren i Setskog herred, Akershus fylke, har gjort 18 april 1942 om endring av § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Setskog.

Endringen gjelder fra og med 25 juni d. å.

Etter endringen lyder § 1 så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de nedenfor nevnte unntak på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8, på lørdager og dager foran helgedager dog fra kl. 17.

I tiden fra og med 15 til og med 23 desember kan holdes åpent til kl. 19,30.

På hverdager mellom jul og nyttår — utenom 3 juledag — skal det holdes lukket til kl. 9 og fra kl. 16.

Påskeaften, pinseaften og julaften lukkes kl. 16.

St. Hansdag, 3 juledag, 1 og 17 mai holdes alltid helt lukket.

B. På søn- og helgedager holdes alltid helt lukket.

5 juni. **Skriv** frå Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak at ordføreren i Nore herad, Buskerud fylke, 21 mai 1942 til vedtekt om gjennomføring av husleigelova i Nore, jfr. lov frå 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 36—39 i husleigelova skal gjelda i Nore.

5 juni. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Hisøy herred, Aust-Agder fylke, 2 september 1941 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hisøy, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Hisøy.

6 juni. **Forordning.** (Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.)

Regulering av skjønnhetspleieyrket under håndverksloven.

I medhold av lov av 25 juli 1913 om håndverksnæring § 2, 3 ledd, og § 30, siste ledd, jfr. Ministerpresidentens beslutning av 9 april 1942, bestemmes:

§ 1. Skjønnhetspleie skal være undergitt lov av 25 juli 1913 om håndverksnæring og legges til frisørfagene.

§ 2. Fagarbeidet ved svenneprøvene for disse fag skal omfatte (svenneprøveplakaten av 25 oktober 1918 med senere endringer, § 1 A):

For damefrisører og skjønnhetspleiere:

- A. Hårpleie. Ondulasjon. Frisering av kort og langt hår og brudepynting. Fasongklipping. Hårfarging. Permanent krølling.
- B. Ansiktspleie og etter prøvenemndas valg håndpleie eller fotpleie.

For herrefrisører og skjønnhetspleiere:

- A. Klipping av forskjellige hårfasonger. Frisering uten tang (vannkrøll). Pressing. Rundkrøll. Ondulasjon. Knivoppsetting. Barbering. Strekking av en bart.
- B. Ansiktspleie og etter den prøveavleggendes valg håndpleie eller fotpleie.

Svenneprøven skal for begge fag omfatte tegning (svenneprøveplakatens § 1 C).

§ 3.

6 juni.

A. Den som når denne forordning trer i kraft driver selv-
dig virksomhet som frisør uten skjønnhetspleie, eller som
skjønnhetspleier uten frisørvirksomhet, får rett til å drive
hele det utvidete fag uten å avlegge full prøve etter § 2,
hvis vedkommende innen 5 år fra denne forordnings
ikrafttreden består tilleggsprøve, begrenset til kravene
i § 2 B for frisører, § 2 A og § 2, siste ledd, for skjønnhets-
pleiere. Har vedkommende tidligere håndverksbrev i et
av frisørfagene, kan tilleggsprøve også avlegges etter ut-
løpet av nevnte 5 år. Den som driver håndverksvirksom-
heten uten annen hjemmel enn håndverkslovens § 13, kan
ikke avlegge tilleggsprøve.

Har vedkommende håndverksbrev i et av frisørfagene,
meddeles utvidet håndverksrett etter foregående ledd av
den myndighet som utferdiger håndverksbrev, ved på-
tegning på håndverksbrevet om bestått tilleggsprøve.
Håndverksbrev med sann påtegning gjelder som hånd-
verksbrev i hele faget.

Har vedkommende ikke tidligere håndverksbrev i et
frisørfag, meddeles utvidet håndverksrett ved erklæring
herom fra den myndighet som utferdiger håndverksbrev.
Sann håndverksrett tilsvarer håndverksrett etter hånd-
verkslovens § 2, siste ledd.

B. Den som når denne forordning trer i kraft har bestått
svenneprøve i et av frisørfagene uten å ha løst håndverks-
brev, eller har avlagt autorisasjonsprøve i skjønnhets-
pleie, avholdt av Skjønnhetspleierådet skal når de øvrige
vilkår for ervervelse av håndverksbrev foreligger, ha
adgang til innen 5 år fra forordningens ikrafttreden å løse
håndverksbrev i vedkommende fag, med påtegning om at
de bare gir rett til å drive den del av faget hvori prøve
er avlagt. Fullstendig håndverksbrev kan innen samme
frist meddeles når tilleggsprøve etter § 3 A er bestått.

C. Lærlinger som når denne forordning trer i kraft har be-
gynt sin utdanning i et av frisørfagene i henhold til
skriftlig lærekonrakt, skal etter avsluttet læretid ha
adgang til å avlegge svenneprøve uten skjønnhetspleie.
Det skal fremgå av svennebrevet at skjønnhetspleie-
prøve ikke er avlagt. Prøve i skjønnhetspleie må da av-
legges særskilt i form av tilleggsprøve som nevnt under
§ 3 A. Erklæring om bestått tilleggsprøve påføres svenne-
brevet. Uten sann erklæring kan svennebrevet ikke tjene
som grunnlag for håndverksbrev. Tilleggsprøve må være
avlagt innen 5 år fra forordningens ikrafttreden.

6 juni. § 4. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1942.

Bestemmelser om svenneprøve i damefrisørfaget, fastsatt ved kongelig resolusjon av 22 august 1930 og bestemmelser om svenneprøve i herrefrisørfaget, fastsatt ved kongelig resolusjon av 17 april 1931, jfr. kongelig resolusjon av 16 desember 1938, oppheves.

Oslo 6 juni 1942.

E. Blehr.

8 juni. Skrivelse fra Politidepartementet.

Herved stadfestes vedtak av Modum herredsting, Buskerud fylke, 18 mai 1942 om endring av § 9, 1ste ledd, i politivedtekten for herredet.

Etter endringen lyder § 9, 1ste ledd, så (de øvrige ledd er uforandret):

Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art, må ikke holdes uten at det på forhånd er gitt tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av forening eller lignende sammenslutning.

8 juni. Forordning. (Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.)

Midlertidig innstilling av svenneprøver i konditorfaget.

Fra 1 juli 1942 skal det inntil videre ikke være adgang til å avlegge den i svenneprøveplakat av 25 oktober 1918 med senere endringer fastsatte svenneprøve for konditorer.

Handelsdepartementet vil i særlige tilfelle tillate svenneprøve avlagt uten hinder av denne bestemmelse.

Oslo 8 juni 1942.

E. Blehr.

9 juni. Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

Med dette gjør en bygningsloven av 22 februar 1924 gjeldende for strøket ved Geilo jernbanestasjon i Hol herred, Buskerud fylke, innenfor disse grenser:

Fra Bardølas sammenløp med Ustedalselva følges Bardøla nordvestover til sammenløpet med Havsdløva, nordvest- og vestover langs denne til merkestein a) på elvebredden, herfra langs en linje gjennom triangelpunktet på Gullsteinhovda og ned til merkestein b) i grenselinjen mellom Gullstein og Verpe, og videre nedover til merkestein c) i grenselinjen mel-

lom de samme gårder, 110 m nordenfor Ustedalsfjorden. Herfra mot syd, over fjorden og 300 m opp på den annen side til merkestein d). Herfra bøyes rett østover til merkestein e) ved Skurdalsvegen, 350 m opp fra Geilobrua målt langs veggen, nordover langs denne veg til Ustedalselva, østover langs elvas midtstrømslinje tilbake til utgangspunktet.

Grensene er lagt inn på en kartskisse som er sendt til departementet.

Lov om omsetning av pelsdyrskinn.

11 juni.

§ 1. Landbruksdepartementet kan gi regler om omsetning av pelsdyrskinn, herunder om forbud mot å drive handel med slike skinn uten godkjenning av departementet, om plikt til å meddele opplysninger og om kontroll.

§ 2. Overtredelse av bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov, straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Forordning om omsetningen av pelsdyrskinn av 21 november 1940 med tilleggsforordning av 28 februar 1941, forordning om tiltak til regulering av omsetningen av pelsdyrskinn av 15 november 1941, samt forskrifter som er gitt i medhold av disse forordninger, oppheves fra den tid Landbruksdepartementet bestemmer.

Oslo 11 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Arbeidsdepartementet.)

3 juni.

Forskrifter i henhold til lov om motorveger
av 20 februar 1924.

Fra 1 juli 1942 gjelder følgende:

A. Til kapitel I i loven.

Motorvogners størrelse. Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

§ 1. Motorvogn som er over 2 m bred, eller som med full last har et størrelsesmoment som overstiger 10 000 kg, må en ikke uten tillatelse bruke på veg eller gate som er åpen for

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.